

PARLAMENT DEL SECRETARI GENERAL

Dr. F. COROMINAS I BERET

Després de les paraules del doctor Baillat, i esperant el discurs del nostre president poca cosa d'important es pot dir.

Vull però contribuir a posar en relleu l'esperit que ens ha empès a celebrar aquest Congrés.

Hem vingut a Perpinyà en cerca d'un esperit que per a molts era gairebé mort o moribund. Alguns escèptics pensen potser que no hi trobaran res, a Perpinyà, que aquesta reunió passarà sense pena ni glòria, que serà una de tantes.

Per a segons qui pel cap baix no passarà d'ésser una reunió de nostàlgics. I bé, nostàlgia de temps passats, sí que n'hi ha, però és una nostàlgia constructiva que ens fa conscients de les coses que hem perdut i que cal retrobar.

Algú, més esperançat, ha dit que aquest Congrés seria com un fènix que reneix de les pròpies cendres després de morir. La imatge és bella, però no és certa. No hi ha hagut res mort, ací. No hem vingut a cercar res traspassat. Hi ha cendres, sí, moltes i regades amb sang i llàgrimes, però els nostres pares ens digueren que havien deixat al Rosselló un foc encès i és aquest foc el que hem vingut a cercar. No hi hem trobat gaires flames, però sí, sota un munt de cendra, unes magnífiques brases amb les quals farem un foc nou amb l'escalf del foc antic.

Sí, amics, era veritat, no ens havíem enganyat. Era cert que res no havia mort, que tot era latent i que com la bella dorment només esperava la crida que desvetllés.

Heus ací, doncs, per què som a Perpinyà.

Ara bé, ens hem aplegat sota el títol de Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana i naturalment calia tractar temes relacionats amb els nostres camps de treball i les nostres professions. Calia trobar una temàtica de discussió que fos d'interès científic i ensems estigués d'acord amb les necessitats i els problemes del nostre temps.

El primer tema, «La problemàtica de la infecció», fou acceptat immediatament per tothom. És un tema clàssic i modern alhora.

Ara bé, la medicina actualment es decanta cada vegada més cap a un vessant social. La medicina i la salut ja són actualment quelcom més que un simple duo entre metge i malalt. És evident que sense aquests dos protagonistes no hi ha medicina, però aquesta relació unidimensional resta

desbordada actualment per les necessitats comunitàries. Per això es va escollir com a segon tema el dels «Aspectes socials de la Medicina». Crec sincerament que aquest tema constituirà una novetat en els congressos actuals, i que se'n podran treure molts fruits immediats per a la planificació dels serveis de salut de la nostra pàtria.

Una tercera característica d'aquest Congrés és el fet de donar participació activa als joves, als estudiants, i no perquè simplement participin en els treballs i discussions dels temes oficials, sinó perquè ells també tinguin l'oportunitat de reunir-se i discutir llur problemàtica, que sens dubte és múltiple. Si el Congrés ha començat fent un record del passat, sens dubte que aquesta participació juvenil constitueix una bella nota d'esperança per al futur.

Finalment, una última activitat consistirà a celebrar una sessió dedicada a temes de la història de la medicina al nostre país. Tema humà i humanista, en el qual participen representants fins i tot de la ciutat germana de l'Alguer.

I bé, aquest és el programa general, la perspectiva amb què comença el Congrés.

Cal però, abans d'acabar, donar les gràcies a les persones que ens han ajudat i en especial al personal de Secretaria de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears i del Palau de Congressos de Perpinyà. La tasca ha estat feixuga i fins a l'últim moment plena d'imprevistos.

Però tot ha acabat bé, per tal que tot comenci bé.

Gràcies a tots.